

“ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୃତ୍ତି ଦ୍ଵାରା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ତରଙ୍ଗ ଏବଂ ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ନିର୍ମାଣ କରିବାର ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ କର, ଆଶୀର୍ବାଦ ଦିଅ ଏବଂ ଆଶୀର୍ବାଦ ନିଅ”

ଆଜି ସ୍ନେହ ଏବଂ ଶକ୍ତିର ସାଗର ବାପଦାଦା ନିଜର ସ୍ନେହୀ, ସିକିଲିଏ ଏବଂ ଗେହ୍ଲା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ମଧୁସ୍ନେହର ଆକର୍ଷଣ ଦ୍ଵାରା ଦୂର ଦୂରାନ୍ତରୁ ଆସି ମିଳନ କରିବା ପାଇଁ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛନ୍ତି । ତାହେଁ ସମସ୍ତଙ୍କରେ ବସିଥାଆନ୍ତୁ, ତାହେଁ ଦେଶ ବିଦେଶରେ ବସିଥିଲେ ମଧୁସ୍ନେହର ମିଳନ କରୁଥାଆନ୍ତୁ । ବାପଦାଦା ଚାରିଆଡ଼ର ସମସ୍ତ ସ୍ନେହୀ, ସହଯୋଗୀ ସାଥୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ହରଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ଅଧିକାଂଶ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦିଲ୍ରେ ଗୋଟିଏ ହିଁ ସଂକଳ୍ପ ରହିଛି ଯେ ଏବେ ଶୀଘ୍ରରୁ ଶୀଘ୍ର ବାବାଙ୍କୁ କିପରି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବୁ । ବାବା ମଧୁ କହୁଛନ୍ତି ସବୁ ପିଲାଙ୍କ ଭିତରେ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ବହୁତ ଭଲ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସେତେବେଳେ କରିପାରିବ ଯେତେବେଳେ ନିଜକୁ ପ୍ରଥମେ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ସମ୍ପଦନ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବ । ତେବେ ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ପଚାରୁଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା କେବେ ହେବ? ତେଣୁ ବାବା ମଧୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପଚାରୁଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେମାନେ କୁହ କେବେ ନିଜକୁ ବାବାଙ୍କ ସମାନ କରି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବ? ନିଜର ସମ୍ପଦନ ହେବାର ତାରିଖ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛ? ବିଦେଶବାଲା ତ କହୁଛନ୍ତି ଗୋଟିଏ ବରଷ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ତାରିଖ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ତେବେ ନିଜକୁ ବାବାଙ୍କ ସମାନ କରିବା ପାଇଁ ପରସ୍ପର ମିଶି ମିଟିଙ୍ଗ କରି କୌଣସି ତାରିଖ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛ କି?

ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଆଜିକାଲି ସବୁ ବରଗ ବାଲାଙ୍କର ମଧୁ ବହୁତ ମିଟିଙ୍ଗ ହେଉଛି । ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କର ମିଟିଙ୍ଗର କଥା ମଧୁ ବାପଦାଦା ଶୁଣିଛନ୍ତି ଏବଂ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗିଲା ମଧୁ । ତେବେ ସବୁ ମିଟିଙ୍ଗର ସମାବାର ବାପଦାଦାଙ୍କ ନିକଟରେ ତ ନିଶ୍ଚିତ ପହଞ୍ଚୁଛି । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ପଚାରୁଛନ୍ତି ଏହାର ତାରିଖ କେବେକୁ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛ? କ’ଣ ଏହାକୁ ଡରାମା ନିଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ନା ତୁମେମାନେ କରିବ? କିଏ କରିବ! ଲକ୍ଷ୍ମ୍ ତ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରଖିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମ୍ ମଧୁ ବହୁତ ଭଲ ଭଲ ଏବଂ ବଢିଆରୁ ବଢିଆ ରଖୁଛି, ଏବେ କେବଳ ଲକ୍ଷ୍ମ୍ ଅନୁସାରେ ଲକ୍ଷ୍ମ୍ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ ବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲକ୍ଷ୍ମ୍ ସହିତ ସମାନ କରିବାକୁ ହେବ, କାରଣ ଏବେ ଲକ୍ଷ୍ମ୍ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମ୍ ଭିତରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଛି । ଯେତେବେଳେ ଲକ୍ଷ୍ମ୍ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମ୍ ସମାନ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ମ୍ ମଧୁ ସାକାର ହୋଇଯିବ । ସବୁ ପିଲା ଅମୃତବେଳାରେ ମିଳନ କରିବା ସହିତ ବହୁତ ଭଲ ଭଲ ସଂକଳ୍ପ ମଧୁ କରୁଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନଙ୍କର ବାରତ୍ତାଳାପ ମଧୁ ଶୁଣୁଛନ୍ତି । ବହୁତ ଭଲ ଭଲ କଥା କହିଥାଆନ୍ତି । ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧୁ ବହୁତ ଭଲ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏବେ ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ଗୋଟିଏ କଥାର ତୀବ୍ରତା ଆବଶ୍ୟକ, ପୁରୁଷାର୍ଥ ତ ଅଛି କିନ୍ତୁ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଦରକାର । ସେଥିପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ ସହିତ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପକୁ ଯୋଡିଦିଅ ।

ବାପଦାଦାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ପ୍ରତି ଏହି ଆଶା ରହିଛି ଯେ ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତେ ଏବେ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ । ଯଦିଓ ବାପଦାଦା ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ପିଲାମାନେ, କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ଅଛନ୍ତି ପୁଣି ବି ସେହି କ୍ରମାନ୍ୱୟ ଅନୁସାରେ ହିଁ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ ସର୍ବଦା କାୟମ ରହିବା ଦରକାର । ଏହା ବହୁତ ଜରୁରୀ ଅଟେ । ସମସ୍ତ ସମ୍ପଦନ ହେବା ପାଇଁ ମଧୁ ତୀବ୍ର ଗତିରେ ଆଗକୁ ବଢି ଚାଲିଛି କିନ୍ତୁ ଏବେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ତ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ, ଏହା ମଧୁ ନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ, କେବଳ ଏଥିରେ ତୀବ୍ରଗତି ଆବଶ୍ୟକ । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ନିଜେ ନିଜକୁ ଟେକ୍ କର ଯେ ମୁଁ ସଦା ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଅଟେ ତ? କାହିଁକି ନା ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ପରୀକ୍ଷା ତ ବହୁତ ଆସୁଛି ଏବଂ ଆସିବ ମଧୁ କିନ୍ତୁ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀଙ୍କୁ ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷାରେ ପାସ କରିବା ଏଭଳି ନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ ଯାହାକି ପାସ ହୋଇକରି ହିଁ ରହିଛନ୍ତି । ହେବାକୁ ପଡିବ ନୁହେଁ, ହୋଇକରି ହିଁ ରହିଛି, ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ । ସେବା ମଧୁ ସମସ୍ତେ ଭଲ ଆଗ୍ରହର ସହିତ କରୁଛ କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ପୂର୍ବରୁ ମଧୁ କହିଛନ୍ତି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ଏକା ସମୟରେ ମନ-ବଚନ-କର୍ମ ଅର୍ଥାତ୍ ଚାଲିଚଳନ ସହିତ ଚେହେରା ଦ୍ଵାରା ତିନି ପ୍ରକାରର ସେବା ହେବା ଦରକାର । ମନର ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ଅନୁଭବ କରାଇବା, ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା ଡ଼ାନ୍ତନ ରୂପକ ସମ୍ପତ୍ତିର ପରିଚୟ କରାଇବା ଏବଂ ଚାଲିଚଳନ ବା ଚେହେରା ଦ୍ଵାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୋଗୀ ଜୀବନର ବାସ୍ତବିକ ସ୍ଵରୂପର ଅନୁଭବ କରାଇବା, ତିନୋଟିଯାକ ସେବା ଗୋଟିଏ ସମୟରେ କରିବାକୁ ହେବ, ଅଲଗା ଅଲଗା ନୁହେଁ । ସମସ୍ତ କମ୍ ଅଛି କିନ୍ତୁ ସେବା ଏବେ ମଧୁ ବହୁତ ବାକି ରହିଛି । ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ସବୁଠାରୁ ସହଜ ସେବାର ସାଧନ ହେଲା ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମନୋବୃତ୍ତି ଦ୍ଵାରା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ତରଙ୍ଗ ବିଚ୍ଛୁରିତ କରିବା ଏବଂ ସେହି ତରଙ୍ଗ ଆଧାରରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ସୃଷ୍ଟି କରିବା, କାହିଁକି ନା ମନର ବୃତ୍ତି ହିଁ ସବୁଠାରୁ ତୀବ୍ର ଗତିଶୀଳ ସାଧନ ଅଟେ । ଯେପରି ବିଢ଼ାନର ରକେଟ୍ ତୀବ୍ର ବେଗରେ ଗତି କରିଥାଏ ସେହିପରି ତୁମମାନଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ଶୁଭଭାବନା, ଶୁଭକାମନାର ବୃତ୍ତି ଦୃଷ୍ଟି ଏବଂ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଇଥାଏ । ତେବେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ବସି ମଧୁ ନିଜର ବୃତ୍ତି ଦ୍ଵାରା ସେବା କରିପାରିବ । ଶୁଣିଥିବା କଥାକୁ ପୁଣି ବି ଭୁଲି ହୋଇଯାଇପାରେ କିନ୍ତୁ ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ଦ୍ଵାରା ଯେଉଁ ଅନୁଭବ

ହୋଇଥାଏ ତାହା ଭୁଲି ହୁଏ ନାହିଁ । ଯେପରି ମଧୁବନରେ ଅନୁଭବ କରୁଛ ଯେ ବରହମାବାବାଜୀଙ୍କର କରମ ଭୂମି, ଯୋଗ ଭୂମି ଏବଂ ଚରିତ୍ର ଭୂମିର ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳ ରହିଛି ଏବଂ ଏବେ ପରମ୍ପରାନ୍ତ ମଧୁସ୍ତ୍ର ସମସ୍ତେ ସେହି ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳର ଯେଉଁ ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଭୁଲି ହେଉ ନାହିଁ । ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳର ଅନୁଭବ ସେମାନଙ୍କର ଦିଲ୍ରେ ଛାପି ହୋଇଯାଉଛି । ତେବେ ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା ବଡ଼ ବଡ଼ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ତ କରି ଆସୁଛ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତତାକୁ ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମିକ ବୃତ୍ତି ଦ୍ଵାରା, ତରଙ୍ଗ ଦ୍ଵାରା ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, କିନ୍ତୁ ବୃତ୍ତି ମଧୁସ୍ତ୍ର ଆତ୍ମିକ ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସେତେବେଳେ ହେବ ଯେତେବେଳେ ନିଜର ମନ ଭିତରେ ବା ହୃଦୟରେ କାହା ପ୍ରତି ମଧୁସ୍ତ୍ର ଓଲଟା ମନୋବୃତ୍ତିର ଭାଇବରେଶନ ନଥାଏ । ନିଜର ମନର ବୃତ୍ତି ସରବଦା ସ୍ଵଚ୍ଛ ରହୁଥିବ କାହିଁକି ନା କୌଣସି ବି ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟସ୍ତ ବୃତ୍ତି ବା ଜଞ୍ଜନ ହିସାବରେ ନକାରାତ୍ମକ ବୃତ୍ତି ରହିଥିବ ତେବେ ନକାରାତ୍ମକର ଅର୍ଥ ହେଲା ଆରବନ୍ଦନା, ଯଦି ମନ ଭିତରେ ଅଳିଆ, ଆବରନ୍ଦନା ଭରି ରହିଥିବ ତେବେ ଶୁଭ ବୃତ୍ତି ଦ୍ଵାରା ସେବା କରିପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ନିଜେ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କର ଯେ ମୋ'ର ମନର ବୃତ୍ତି ଶୁଭ ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ଅଟେ ତ? ନକାରାତ୍ମକ ବୃତ୍ତିକୁ ମଧୁସ୍ତ୍ର ନିଜର ଶୁଭଭାବନା ଶୁଭକାମନା ଦ୍ଵାରା ସକାରାତ୍ମକରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବ କାହିଁକି ନା ନକାରାତ୍ମକ ବୃତ୍ତି ଦ୍ଵାରା ନିଜର ମନ ଭିତରେ ଚିତ୍ତବିତା ପଶିଆ ତ ରହିବ ନା! ବ୍ୟସ୍ତ ସଂକଳ୍ପ ତ ଚାଲିବ ନା! ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କର ଯେ ମୋ' ମନ ଭିତରେ କୌଣସି ଖିଟ୍ ଖିଟ୍ ନାହିଁ ତ? ଯଦିଓ ସମସ୍ତେ କରମଅନୁସାରେ ଅଛନ୍ତି, ସେଥିରେ ଭଲ ମଧୁସ୍ତ୍ର ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଖିଟ୍ ଖିଟ୍ ବାଲା ମଧୁସ୍ତ୍ର ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ଇଏ ଏହିଭଳି ଅଟେ, ସେ ସେଭଳି ଅଟେ, ଏହା ବୁଝିପାରିବା ମଧୁସ୍ତ୍ର ଭଲ କଥା । ଯିଏ ଭୁଲ୍ ତାକୁ ଭୁଲ୍ ବୋଲି ଭାବିବା ଏବଂ ଠିକ୍ ଠିକ୍ ବୋଲି ଭାବିବାକୁ ତ ପଡ଼ିବ ନା କିନ୍ତୁ ମନ ଭିତରେ ରଖିବାର ନାହିଁ । ତେବେ ବୁଝିବା ଅଲଗା କଥା, ଜଞ୍ଜନବାନ୍ ହେବା ମଧୁସ୍ତ୍ର ଭଲ କଥା କାରଣ ଭୁଲ୍ ଭୁଲ୍ ତ କହିବ ନା! କେତେକ ପିଲା କହିଥାଆନ୍ତି ବାବା ଆପଣ ଜାଣିନାହାନ୍ତି ଇଏ କିପରି ଆତ୍ମା! ଆପଣ ଯଦି ଦେଖିବେ ତେବେ ଜାଣିନେବେ । ତେବେ ବାବା ମଧୁସ୍ତ୍ର ଏକଥା ମାନୁଛନ୍ତି, ତୁମ କହିବା ପୁରୁଷ ମଧୁସ୍ତ୍ର ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ସେହିପରି ହିଁ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ଏହିଭଳି କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ଦିଲ୍ ଭିତରେ ବୃତ୍ତିରେ ରଖିବା ଦ୍ଵାରା ନିଜେ ବି ତ ଦୁଃଖୀ ହେଉଛ ନା । ଏହା ଛଡ଼ା ଖରାପ ଜିନିଷ ଯଦି ମନ ଭିତରେ ରହିବ, ଦିଲ୍ରେ ରହିବ ତେବେ ଯେଉଁଠି ଖରାପ ଜିନିଷ ବା ବ୍ୟସ୍ତ ଚିନ୍ତନ ରହିଛି ସେ ବିଶ୍ଵ କଲ୍ୟାଣକାରୀ କିପରି ହୋଇପାରିବ? ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କର କରତବ୍ୟ କ'ଣ? କେହି କହୁଛ କି ଆମେ ଲକ୍ଷ୍ମଣର କଲ୍ୟାଣକାରୀ, ବା ଦିଲ୍ଲୀର କଲ୍ୟାଣକାରୀ ବା ସୁପୀର କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଅଟୁ । ଆରୁଛା, ଠିକ୍ ଅଛ ଯେଉଁଠି ବି ରହୁଛ, ଦେଶର ନ ହେଲେ ମଧୁସ୍ତ୍ର ସେଣ୍ଟରର କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଅଟୁ, ନା, ସମସ୍ତେ କହୁଛ ଆମେ ବିଶ୍ଵକଲ୍ୟାଣକାରୀ ଅଟୁ । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ କିଏ ହେଲ? ବିଶ୍ଵକଲ୍ୟାଣକାରୀ ଅଟେ ତ? ଯଦି ଅଟେ ତେବେ ହାତ ଉଠାଅ । (ସମସ୍ତେ ହାତ ଉଠାଇଲେ) ତେବେ ସମସ୍ତେ ବିଶ୍ଵକଲ୍ୟାଣକାରୀ ଅଟେ । କ'ଣ ବିଶ୍ଵକଲ୍ୟାଣକାରୀ ତ! ଆରୁଛା! ତେବେ ମନ ଭିତରେ କୌଣସି ପରକାରର ଖରାପ ଜିନିଷ ନାହିଁ ତ? ଯିଏ ଯାହା ତା'କୁ ସେହିପରି ବୁଝିବା ମଧୁସ୍ତ୍ର ଅଲଗା କଥା, ଇଏ ଠିକ୍ ଇଏ ଭୁଲ୍, ଭଲେ ବୁଝ କିନ୍ତୁ ମନ ଭିତରେ ରଖ ନାହିଁ କାରଣ ମନ ଭିତରେ ଖରାପ ବୃତ୍ତି ରଖିବା ଦ୍ଵାରା ଦୃଷ୍ଟି ଏବଂ ସୃଷ୍ଟି ମଧୁସ୍ତ୍ର ବଦଳିଯାଉଛି ।

ବାପଦାଦା ଗୋଟିଏ ହୋମ୍‌ବ୍ଲକ୍ ଦେଇଥିଲେ - ତାହା କ'ଣ? ସବୁଠାରୁ ସହଜ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଯାହାକୁ ସମସ୍ତେ କରିପାରିବେ, ମାତାମାନେ ମଧୁସ୍ତ୍ର କରିପାରିବେ, ବୁଢ଼ାବୁଢ଼ୀମାନେ ମଧୁସ୍ତ୍ର କରିପାରିବେ, ଯୁବକମାନେ ମଧୁସ୍ତ୍ର କରିପାରିବେ ଏବଂ ପିଲାମାନେ ମଧୁସ୍ତ୍ର କରିପାରିବେ, ତାହା ହେଲା କେବଳ ଗୋଟିଏ କାମ କର ଯାହା ସହିତ ମିଶୁଛ ତାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦିଅ ଏବଂ ତା'ଠାରୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ନିଅ । ଚାହେଁ ସେ ତୁମକୁ ଅଭିଶାପ ମଧୁସ୍ତ୍ର ଦେଉ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କୋରସ୍ କ'ଣ କରାଉଛ । ନକାରାତ୍ମକ କଥାକୁ ସକାରାତ୍ମକରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ କହୁଛ ନା, ତେଣୁ ନିଜକୁ ମଧୁସ୍ତ୍ର ସେତେବେଳେ କୋରସ୍ କରାଅ । ତୁମର ଚାଲେଞ୍ଜର ମଧୁସ୍ତ୍ର କ'ଣ? ପ୍ରକୃତିକୁ ମଧୁସ୍ତ୍ର ତମୋଗୁଣୀରୁ ସତୋଗୁଣୀ ନିର୍ଗତ କରିବୁ । ଏହି ଚାଲେଞ୍ଜର କରିଛ ନା! କରିଛ ତ! ପ୍ରକୃତିକୁ ମଧୁସ୍ତ୍ର ସତୋପରଧାନ କରିବାର ଚାଲେଞ୍ଜର ସମସ୍ତେ କରିଛ ତ! ତେବେ କରିବ ତ? ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ, ହାତ ମଧୁସ୍ତ୍ର ହଲାଇ । ଦେଖ, ଦେଖା ଦେଖିରେ ହଲାଇ ନାହିଁ । ଦିଲ୍ରେ ସହିତ ହାତ ହଲାଇ କାହିଁକି ନା ଏବେ ସମସ୍ତର ଗତି ଅନୁସାରେ ବୃତ୍ତି ଦ୍ଵାରା ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳ ସୃଷ୍ଟି କରିବାରେ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ତେବେ ତୁମର ବୃତ୍ତିରେ ଯଦି ଟିକିଏ ବି ଆବରନ୍ଦନା ରହିଥିବ ତେବେ ବୃତ୍ତି ଦ୍ଵାରା ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳ କିପରି ସୃଷ୍ଟି ହେବ? ତେବେ ପ୍ରକୃତି ପରମ୍ପରାନ୍ତ କେବଳ ତୁମର ଭାଇବରେଶନ ହିଁ ଯିବ ନା, ବାଣୀ ତ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । କେବଳ ଭାଇବରେଶନ ଅର୍ଥାତ୍ ବୃତ୍ତିର ତରଙ୍ଗ ହିଁ ଯିବ, ତାହା ମଧୁସ୍ତ୍ର ତୁମର ବୃତ୍ତି ଦ୍ଵାରା ହିଁ ସୃଷ୍ଟି ହେବ ଏବଂ ଭାଇବରେଶନ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳ ସୃଷ୍ଟି ହେବ । ମଧୁବନରେ ମଧୁସ୍ତ୍ର ସମସ୍ତେ ଏକାଭଳି ତ ନୁହଁନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବରହମାବାବା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କର ବୃତ୍ତି ଦ୍ଵାରା, ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି ।

ଆଜି ତୁମ ଦାଦୀଙ୍କ କଥା ମନେ ପଡୁଛି, ଦାଦୀଙ୍କର ବିଶେଷତା କ'ଣ ଦେଖୁଛ? କିପରି ସମସ୍ତତାକୁ କଣ୍ଟ୍ରୋଲ୍ କରି ଚଳାଉଛନ୍ତି? କେବେ ବି କୌଣସି ପରକାରର ମନୋବୃତ୍ତିବାଲା ଦୋଷ-ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଦାଦୀ ମନ ଭିତରେ ରଖି ନାହାନ୍ତି । ସମସ୍ତତାକୁ ଉପଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ଦେଇଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କର ଜଗଦମ୍ବା ମା' ମଧୁସ୍ତ୍ର ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳ ତିଆରି କରି ଯାଇଛନ୍ତି । ସବୁ କିଛି ଜାଣିଥିଲେ ମଧୁସ୍ତ୍ର ନିଜର ମନୋବୃତ୍ତିକୁ ସରବଦା ଶୁଭ ରଖିଥିଲେ, ଯେଉଁ ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳର ଅନୁଭବ ତୁମେମାନେ ଏବେ ବି କରୁଛ । ଯଦିଓ ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରିବା ପାଇଁ କୁହାଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ପୁଣି ବି ବାପଦାଦା ସବୁବେଳେ କହିଆସିଛନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତତାକୁ ବିଶେଷତାକୁ ଜାଣି ସେହି ବିଶେଷତାକୁ ନିଜର କର ଏବଂ ସବୁ ପିଲାଙ୍କ ଭିତରେ ଯାତ୍ରା କରି ଦେଖ, ଯିଏ ବି ବାପଦାଦାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଯାଇଛି ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ

ଭିତରେ ଚାହେଁ ତିନି ନମ୍ବର ବାଲା ଅର୍ଥାତ୍ ପରଜା ପଦବାଲା ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ଡରାମାର ବିଶେଷତା କୁହ ବା ବାପଦାଦାଙ୍କର ବରଦାନ କୁହ ସବୁ ପିଲାଙ୍କ ଭିତରେ ଚାହେଁ ୯୯ଟି କର୍ମୀ ରହିଥିବ କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ବିଶେଷତା ନିଶ୍ଚିତ ରହିଛି । ଯେଉଁ ବିଶେଷତା କାରଣରୁ ସେ ମେରା ବାବା, କହିବାର ହକଦାର ହୋଇଯାଇଛି । ଯଦିଓ ପରବର୍ଗ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ତା'ର ଅତୁଟ ସନ୍ଦେହ ନିଶ୍ଚିତ ଅଛି । ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ଏବେ ସମୟର ସମୀପତା ଅନୁସାରେ ବାବାଙ୍କର ଯେଉଁ ସବୁ ସ୍ୱାଧୀନଗୁଡ଼ିକ ରହିଛି, ଚାହେଁ ଗାଁ ଭିତରେ ଥାଆନ୍ତୁ ବା କୌଣସି ବଡ଼ ଜୋନରେ ଥାଆନ୍ତୁ ବା ସେଣ୍ଟରରେ ରହୁଥାଆନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ପରତ୍ତ୍ୱେକ ସ୍ୱାଧୀନରେ ଏବଂ ସାଥୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୃତ୍ତିର ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ଆବଶ୍ୟକ । କେବଳ ଗୋଟିଏ କଥା ମନେ ରଖ ଯଦି କେହି ତୁମକୁ ଅଭିଶାପ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛି ତେବେ ନେବାବାଲା କିଏ? କ'ଣ ନେବାବାଲା ଏବଂ ଦେବାବାଲା ଜଣେ ଅଟେ, ନା ଦୁଇ ଜଣ? ଯଦି କେହି ତୁମକୁ କିଛି ଖରାପ ଜିନିଷ ଦେବ ତେବେ ତୁମେ କ'ଣ କରିବ? ନିଜ ପାଖରେ ରଖିବ କି? ହୁଏ ତ ତାକୁ ଫେରାଇ ଦେବ ନରେନ୍ଦ୍ର ଫିଙ୍ଗି ଦେବ, ନା ତା'କୁ ଆଲମାରୀରେ ସାଇତି ରଖିବ? ସେହିପରି କାହାର କର୍ମୀକୁ ନିଜର ଦିଲ୍ରେ ସ୍ୱାଧୀନ ଦିଅ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ତୁମର ଦିଲ୍ ବାପଦାଦାଙ୍କର ବସିବାର ଆସନ ଅଟେ । ସେଥିପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦକୁ ଏବେଠାରୁ ମନ ଭିତରେ ପକ୍କା କରିଦିଅ, ମୁଖରେ ନୁହେଁ ମନ ଭିତରେ ସରବଦା ସମ୍ପ୍ରତିରେ ରଖ - ମୋତେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେବାକୁ ହେବ, ଆଶୀର୍ବାଦ ନେବାକୁ ହେବ । କୌଣସି ବି ନିକାରାତ୍ମକ କଥା ମନ ଭିତରେ ରଖ ନାହିଁ । ଆରହ୍ନା । ଗୋଟିଏ କାନରେ ଶୁଣି ଦ୍ୱିତୀୟ କାନରେ ବାହାର କରିଦେବା ତୁମର କାମ ନା ଆଉ କାହାର କାମ? ତେବେ ଯାଇ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଏବଂ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ବୃତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ନିର୍ମାଣ କରିବାର ସେବା ତୀବ୍ରଗତିରେ କରିପାରିବ । ତୁମକୁ ବିଶ୍ୱ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଅଛି ନା! ତେଣୁ କ'ଣ ମନେ ରଖିବ? ଆଶୀର୍ବାଦ ଶବ୍ଦକୁ ମନେ ରଖିଲ ତ? କାହିଁକି ନା ତୁମମାନଙ୍କର ଜଡ଼ିତର ଗୁଡ଼ିକ କ'ଣ ଦେଉଛନ୍ତି? ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଉଛନ୍ତି ନା! ମନଦିରକୁ ଗଲେ ଭକ୍ତମାନେ କ'ଣ ମାଗୁଛନ୍ତି? ଆଶୀର୍ବାଦ ମାଗୁଛନ୍ତି ନା! ଆଶୀର୍ବାଦ ମିଳୁଛି ବୋଲି ତ ମାଗୁଛନ୍ତି ନା । ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କର ଜଡ଼ିତର ଗୁଡ଼ିକ ଶେଷ ଜନ୍ମ ପରମ୍ପରାନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଉଛନ୍ତି, ବୃତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ମନୋକାମନାକୁ ପୂରଣ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ତୁମେମାନେ ବାରମ୍ବାର ଏହିଭଳି ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେବାବାଲା ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ହିଁ ତୁମର ଜଡ଼ିତର ଗୁଡ଼ିକ ଆଜି ପରମ୍ପରାନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପରବର୍ଗ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମାର ସାଗରଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହିସାବରେ ଯଦି ଟିକିଏ କ୍ଷମା ଦେଇ ଦେବ ତେବେ ବହୁତ ଭଲ କଥା ନା! ତେବେ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ମାଷ୍ଟର କ୍ଷମାର ସାଗର ଅଟ ତ? କ'ଣ ଅଟ ନା ନାହିଁ? ଅଟ ନା! ଏଥିରେ ପରଥମେ ମୁଁ କୁହ । ଏଥିରେ ହେ ଅରଜୁନ ହୁଅ । ଏଭଳି ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ତିଆରି କର ଯାହାକି ଯିଏବି ତୁମ ସାମନାକୁ ଆସିବ ସେ କିଛି ନା କିଛି ସନ୍ଦେହର ବା ସହଯୋଗର ବା କ୍ଷମାର ଅନୁଭବ କରୁଥିବ, ସାହସର ଅନୁଭବ କରୁଥିବ, ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହର ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ କରୁଥିବ । କ'ଣ ଏହିଭଳି ହୋଇପାରିବ? ପରଥମ ଧାତିବାଲା କୁହ, ହୋଇପାରିବ? ହାତ ଉଠାଅ । ପରଥମେ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । କ'ଣ ସମସ୍ତେ କରିବ ତ? ଟୀରମାନେ କରିବ ତ? ଆରହ୍ନା ।

ତେବେ ବହୁତ ସ୍ୱାଧୀନରୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ଇମେଲ୍ ଏବଂ ପତ୍ତର ତ ନିଶ୍ଚିତ ଆସୁଛି କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ବି ପତ୍ତର ଲେଖିନାହାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସଂକଳ୍ପ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଶୁଭେଚ୍ଛା ବାରତ୍ତା ମଧ୍ୟ ବାପଦାଦାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛି । ପତ୍ତର ମଧ୍ୟ ବଡ଼ ମିଠା ମିଠା ଲେଖୁଛନ୍ତି । ଏଭଳି ପତ୍ତର ଲେଖୁଛନ୍ତି ଲାଗୁଛି ଯେପରି ଇଏ ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହରେ ଉଡ଼ିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ପୁଣି ବି ବହୁତ ଭଲ କଥା । ପତ୍ତର ଲେଖିବା ଦ୍ୱାରା ନିଜକୁ ଯେପରି ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ଦେଉଛନ୍ତି, କଥା ଦେଉଛନ୍ତି ନା! ତେଣୁ ଚାରିଆଡ଼େ ଯିଏ ଯେଉଁଠି ବି ଶୁଣୁଛ ବା ଦେଖୁଛ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣବାଲାଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଦେଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ବାପଦାଦା ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ କେଉଁଠି କେତେ, କେଉଁଠି କେତେ ସମୟ ହୋଇଥିବ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ବହୁତ ଉତ୍ସାହର ସହିତ ବସିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ । ଆରହ୍ନା! ସମସ୍ତେ ସଂକଳ୍ପ କରିଲ ତ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ନମ୍ବରଠାନ ନିଶ୍ଚିତ ହେବୁ? କରିଲ ତ? ହାତ ଉଠାଅ । ଏବେ ଟୀରମାନେ ମଧ୍ୟ ହାତ ଉଠାଉଛନ୍ତି । ପରଥମ ଧାତିବାଲା ତ ପରସ୍ପତ ଅଛନ୍ତି ନା! ଭଲ କଥା - ବାପଦାଦାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହେଲା ସାରା ଦିନ ଭିତରେ ମଝିରେ ମଝିରେ ୫ ମିନିଟ୍ ବାହାର କରି ମଧ୍ୟ ମନର ବ୍ୟସ୍ତାମ କର କାହିଁକି ନା ଆଜିକାଲି ଏକସରସାଇନ୍ ସମୟ ଚାଲିଛି । ତେଣୁ ୫ ମିନିଟ୍ ଭିତରେ ମନର ଏକସରସାଇନ୍ କର, ମନକୁ ପରମଧ୍ୟାମକୁ ନେଇଯାଅ, ସୁକ୍ଷ୍ମବଚନର ଫରିସ୍ତା ସ୍ୱରୂପକୁ ମନେ ପକାଅ, ତା'ପରେ ପୂର୍ବ ସ୍ୱରୂପକୁ ମନେ ପକାଅ, ପୁଣି ବ୍ରାହ୍ମଣ ସ୍ୱରୂପକୁ ମନେ ପକାଅ, ତା'ପରେ ଦେବତା ସ୍ୱରୂପକୁ ମନେ ପକାଅ । କେତେ ହେଲା? ପାଞ୍ଚଟି ସ୍ୱରୂପ ହେଲା ନା । ତେଣୁ ୫ ମିନିଟ୍ରେ ଏହି ଏକସରସାଇନ୍ କର ଏବଂ ସାରା ଦିନ ଭିତରେ ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ଏହାକୁ ଅଭ୍ୟାସ କରିପାରିବ । ଏଥିପାଇଁ ପଡ଼ିଆ ଦରକାର ନାହିଁ, କି ଦୌଡ଼ିବା ମଧ୍ୟ ଦରକାର ନାହିଁ, ଚୌକି ମଧ୍ୟ ଦରକାର ନାହିଁ, ଆସନ ମଧ୍ୟ ଦରକାର ନାହିଁ କି କୌଣସି ମେଶିନ୍ ମଧ୍ୟ ଦରକାର ନାହିଁ । ଯେପରି ଶରୀର ପାଇଁ ଅନୟ ସବୁ ବ୍ୟୟାୟାମ ମଧ୍ୟ ଦରକାର ତାକୁ ବି କରିପାରିବ, କିଛି ମନା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହି ମନର ବ୍ୟୟାୟାମ ବା ମନର ଡରିଲ୍ ମନକୁ ସରବଦା ଖୁସିରେ ରଖିବ । ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହରେ ରଖିବ, ଉଡ଼ିବାର କଳାର ଅନୁଭବ କରାଇବ । ତେଣୁ ଏବେ ଏବେ ଏହି ଡରିଲ୍କୁ ସମସ୍ତେ ଆରମ୍ଭ କରିଦିଅ - ପରମଧ୍ୟାମଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଦେବତା ପରମ୍ପରାନ୍ତ (ବାପଦାଦା ଡରିଲ୍ କରାଇଲେ) । ଆରହ୍ନା -

ଚାରିଆଡ଼ର ସରବଦା ନିଜର ବୃତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମିକ ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ନିର୍ମାଣ କରୁଥିବା ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସରବଦା ନିଜର ସ୍ୱାଧୀନ ଏବଂ ସ୍ଥିତିକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭାଇବରେଶନ ଦ୍ୱାରା ଅନୁଭବ କରାଉଥିବା ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପଧାରୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସରବଦା ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଉଥିବା ଏବଂ ନେଉଥିବା ଦୟାଳୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସରବଦା ନିଜେ ନିଜକୁ ଉଡ଼ିବାର କଳାର

ଅନୁଭବ କରାଉଥିବା ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ନମସ୍କୃତେ ।

ବରଦାନ:-

ନିଜର ବିଶାଳ ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ଵାରା ସଂଗଠନର ଶକ୍ତିକୁ ବୁଦ୍ଧି କରାଉଥିବା ସଫଳତା ସ୍ଵରୂପ ଆତ୍ମା ଭବ । ସଂଗଠନର ଶକ୍ତିକୁ ବଢାଇବା ହେଉଛି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ପରଥମ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାର୍ଯ୍ୟ । ସେଥିପାଇଁ ଯେବେ ବି କୌଣସି କଥାକୁ ଅଧିକାଂଶ ଭାଇ ଭଉଣୀ ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି, ତେବେ ଯେଉଁଠି ସଂଖ୍ୟାଧିକ ସେଠାରେ ମୁଁ - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସଂଗଠନର ଶକ୍ତିକୁ ବଢାଇବା । ଏଥିରେ ନିଜର ବଡ଼େଇ ଦେଖାଇବାର ନାହିଁ ଯେ ମୋର ବିଚାର ତ ବହୁତ ଭଲ । ଯଦିଓ ତୁମର ବିଚାର ବହୁତ ଭଲ ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଠି ସଂଗଠନ ଭାଙ୍ଗିଯାଉଛି ସେଠାରେ ଭଲ ବିଚାର ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ ହୋଇଯିବ । ସେହି ସମୟରେ ଯଦି ନିଜର ବିଚାରକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ପଡୁଛି ତେବେ ସେହି ତ୍ୟାଗ ଭିତରେ ହିଁ ଭାଗ୍ୟ ରହିଛି । ଏହିଭଳି ଧାରଣା ଦ୍ଵାରା ହିଁ ସଫଳତା ସ୍ଵରୂପ ହୋଇପାରିବ ଏବଂ ନିକଟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆସିପାରିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:-

ସବୁ ପ୍ରକାରର ସିଦ୍ଧିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ମନର ଏକାଗ୍ରତାକୁ ବଢାଅ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥିତ ଜଗାରା:- ନିଜ ପ୍ରତି ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜର ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ଯୋଗର ଶକ୍ତିଶୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କର । ସମୟର ଗତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏବେ ସଂକଳ୍ପର ଏବଂ ବାଣୀର ସେବା ଏକାଠି କର । ତେବେ ବାଣୀର ସେବା ସହଜ କିନ୍ତୁ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ସେବା କରିବା ପାଇଁ ହେଲେ ନିଜ ଉପରେ ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ପଡିବ, ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବ ଆତ୍ମାତ୍ମକ ପ୍ରତି ମନ ଭିତରେ ଶୁଭଭାବନା ଏବଂ ଶୁଭକାମନା ଯୁକ୍ତ ସଂକଳ୍ପ ରହିବା ଦରକାର । ବାଣୀରେ ମଧୁରତା, ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ଏବଂ ସରଳତା ରୂପୀ ନବୀନତା ରହିବା ଦରକାର । ତାହା ହେଲେ ସେବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ସହଜରେ ସଫଳତା ମିଳିପାରିବ ।